

Warszawa, dnia 25 lutego 2003 r.

Opinia prawna
do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks celny (druk sejmowy nr 1263).

W opinii podnoszę jedynie wątpliwości albo uwagi krytyczne adresowane do poszczególnych punktów art. 1 projektu.

1. do pkt 1) projektu tj. art. 64 ustawy

Z przepisów art. 64 wynika, że złożenie w organie celnym zgłoszenia celnego nie jest równoznaczne z jego przyjęciem przez ten organ. W pewnych okolicznościach, o których mowa w projektowanych §§ 3a i 3b, zgłoszenie celne uważa się za niezłożone. Wyżej wskazane przepisy, ani inne przepisy oddziału 2, nie wyjaśniają jednak, co ma się dalej dzieć z takim „niezłożonym” zgłoszeniem. Sądzę, że wskazane byłoby dodanie na końcu § 3b porządkowego zapisu, który przesądzałby, że zgłoszenie i załączone do niego dokumenty zwraca się.

2. do pkt 5) lit. c) i pkt 13) tj. do projektowanych art. 97 § 4 i art. 112 § 2.

Zamiast określenia „w wypadku” lepiej, jak sądzę, użyć określenia „w przypadku”. Taka sama uwaga dotyczy projektowanego art. 112 § 2 oraz całego szeregu dalszych przepisów projektu. Odnotować trzeba, że w obecnie obowiązującej ustawie kodeks celny, niestety, używa się określenia „w wypadku”.

3. do pkt 16) tj. do projektowanego art. 115 § 2

W treści końcowej zamiast określenia „zapewniając zarazem ochronę interesów budżetu państwa” lepiej byłoby użyć określenia „i zapewniać zarazem ochronę interesów budżetu państwa.”

4. do pkt 23) tj. do art. 133

Proponowana treść wstępna § 1, a także treść obecna, zredagowane są niefortunnie. Określenie „osoba posiadająca pozwolenie może zwrócić się o zwrot ...” zawie-

ra dwa błędy; 1) redakcyjno-językowy, bo nie używa się określenia „zwrócić się o zwrot”, 2) logiczny - z wnioskiem o zwrot można wystąpić zawsze, ale tylko w pewnych przypadkach wniosek taki jest skuteczny - przepis winien określać te przypadki.

5. do pkt 39) tj. do art. 190'14 § 2 pkt 2)

Nie jest jasne, co projektodawca rozumie przez określenie „innych podstawowych jednostek podziału terytorialnego”, bo na pewno nie są to, według projektodawcy, gminy. W przepisach ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. Nr 96 z 1998 r. poz. 603 z późn. zm.) używa się pojęcia „jednostki zasadniczego podziału terytorialnego państwa”. Nie jest jasne, czy, według projektodawcy, taką jednostką mogłoby być województwo, a jeśli tak, to jaki jest sens takiego poszerzania strefy nadgranicznej ?

6. do pkt 44) tj. do art. 225

Z tekstu przepisu wnioskuję, że dług celny może nie powstać w dwóch przypadkach; w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w pkt 1) oraz w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w pkt 2). Jeżeli tak jest, to proponuję na końcu punktu 1) dodać słowo „albo”. Zapobiegnie to wątpliwości, czy prawodawca nie ma jednak na myśli łącznego zaistnienia obu przesłanek wymienionych w punktach 1) i 2).

7. do pkt 52) tj. do art. 242 § 3

W zdaniu pierwszym odsyła się do przepisów podatkowych, a w zdaniu ostatnim odsyła się do art. 277, czyli znów do przepisów kodeksu. Sądzę, że należy wyjaśnić, czy nie doszło do pomyłki.

8. do pkt 53) tj. do art. 246 § 6.

Nie jest jasne, co projektodawca rozumie przez „nieprzewidziane okoliczności”. Zaznaczyć należy, że dłużnik będzie musiał te okoliczności udowodnić, będzie też musiał, jak sądzę, udowodnić, że okoliczności te były nieprzewidziane taka sama uwaga dotyczy projektowanego art. 248 § 6.

9. do pkt 55) tj. do art. 248

W § 1 w wierszu 2 zbędne i chyba pomyłkowe jest zamieszczenie po przecinku spójnika „i”. W § 2 w zdaniu wstępnym zamiast spójnika „lub” lepiej chyba byłoby użyć spójnika „albo”, który oznacza alternatywę rozłączną.

10. Konkluzja.

Projekt jest dobrze zredagowany. Wyżej zasygnalizowane wady nie są istotne.

Kwestii zgodności projektu z prawem UE nie analizowałem.

Sporządził: Piotr Krawczyk